

ВПЛИВ ВИРОБНИЦТВА НА СПОСІБ ЖИТТЯ СУСПІЛЬСТВА

Актуальність теми дослідження. Дану тему вивчали величезна кількість науковців, і велика кількість науковців продовжує роботи це і сьогодні, тому що саме виробництво є тим нюансом, який визначав спосіб життя суспільства в певний історичний період. Тому будь-яка інтелектуальна людина зобов'язана досліджувати те, як виробництво впливало на людей певної епохи, а також який тип виробництва був притаманний тій чи іншій історичній добі. Ще варто знати які чинники приводили до зміни виготовлення, які винаходи докорінно змінювали суспільства і як вони впливали на життя людей і на історичний процес.

Мета дослідження: яким чином могло виробництво замінювати долі людей і долю всього людства. Потрібно чітко вивчити яким тимчасовим межах відповідав певний тип виробництва, що саме приводило до зміни даних типів, як ці зміни вплинули на сучасників і на прийдешні покоління, а це вважається доцільною міркування про те, власне що створення вважається однією з найважливіших руйнівних сил, які не виділяють нашому суспільству зупинитися на місці і постійно змушують його розвиватися.

Об'єктом вивчення в даній роботі виступає поняття «суспільство», його розвиток і становлення в історичній можливості.

Предмет вивчення. У даній статті розглядається безпосередньо який вплив мало створення на розвиток і становлення суспільства, як це саме створення має можливість впливати на майбутнє сьогоденного суспільства. Філософське усвідомлення суспільства полягає у визначенні його з позицій окремої людини, особи, гуманізму. Людина - суспільство, (я - суспільство) вважається початкова в філософському аналізі. Людина вважається публічним істотою і її здатності реалізуються лише тільки в суспільстві, а всі дії людини, зв'язки і відносини, обставини, в яких живуть люди, можна правильно зрозуміти лише тоді, коли усвідомлюється зміст поняття суспільства, соціуму. Відомий філософ Хосе Ортега-і-Гассет акцентує увагу, власне що в передових умовах люди кожен день розмовляють про законодавство і права, уряд, національне та міжнародне, соціальне міркування і можливості, вірну і некоректну політичному діячів, пацифізм і милітаризм, батьківщину і людство, соціальну вірність і несправедливість, капіталізм і колективізм, соціалізацію та лібералізацію, авторитаризм, особа і колективізм і що аналогічне. І не лише тільки розмовляють, а й сперечаються. І не лише тільки сперечаються, але й борються за те, власне що стоїть за цими текстами. І в цих громадських, політичних битвах в усіх куточках землі люди гинуть сотнями, тис., мільйонами. Механізм людської роботи в способі виробництва виражається крізь категорії продуктивних сил і виробничих відносин суспільства. Продуктивні сили суспільства - це поняття, вироблене для позначення змісту соціального виготовлення. Складовою частиною продуктивних сил люди, які втілять в життя створення і способи виготовлення, з підтримкою яких народ виготовляють речові способи до життя. Роль складових продуктивних сил в процесі виготовлення не схожа. Головна продуктивна сила - народ. Без людей практично ніякі способи праці не можуть служити машини іржавіють і зносяться, виробничі будівлі розвалюються. Щоб народ - члени соціального виготовлення, мали можливість благополучно виготовляти способи до життя, зобов'язані володіти конкретний рівень знань виготовлення, тобто знань певних засобів праці, технології виготовлення, спілкування у виробничому колективі і що аналогічне. Здійснюючи процес виготовлення, люди замінюють навколишню природу і спільно з що змінюють своє особисте природу, складаються як соціальні і істоти. Виробляючи певним способом матеріальні блага, люди виготовляють відповідний уклад свого життя, тому що метод виготовлення вважається конкретний картина життєдіяльності індивідів, їх конкретний тип життя. Виконаний в соціумі метод виготовлення (поряд з природними умовами) гарантує не лише суспільні обставини життєдіяльності суспільства, а й громадський тип життя і роботи конкретного індивіда [3, с. 311]. Продуктивні сили визначають виробничі відносини. Становлення продуктивних сил обумовлюється вдосконаленням всіх їх компонент: кваліфікації, майстерності і виробничого досвіду людей; диференціації розподілу праці, розширення і поглиблення її спеціалізації; засобів виготовлення, знарядь праці, техніки і технологічного використання науки [1, с. 102]. Зі зміною продуктивних сил змінюються виробничі відносини. Другу сторону методу виготовлення оформляють виробничі відносини. Це певний образ відносин, що утворюється в процесі матеріального виробництва. Якраз виробничі відносини визначають систему соціальної організації роботи. Під виробничими відносинами знають: для початку, соціальну форму соціального виготовлення і, по-друге, засіб впливу людей один на одного. Вступати в виробничі відносини людей спонукають об'єктивні умови, автономні від свідомості, волі людей умови, які сформувалися в суспільстві. Для роботи з свіжими знаряддями праці необхідні пізнання, вміння та здібності їх використання. Ось чому йде процес постійного поліпшення всіх складових продуктивних сил, аж до такого, власне що пізнання робляться науковими, а урок перетворюється в безпосередню продуктивну силу. В середині ХХ ст. трапляється науково-технічна революція, що перетворила цілий виробничий процес і самої людини. Свіжі продуктивні сили вимагають нових виробничих відносин. Але продуктивні сили перебувають у залежності від відносин власності. А відносини власності, як демонструє ситуація, не змінюються швидко. В наслідок цього з'являється невідповідність між продуктивними силами, пішли вперед, і відсталими в розвитку виробничими відносинами. Застарілі виробничі відносини стримують становлення свіжих продуктивних сил. На етапі ХІХ-ХХ ст. необмежені можливості науки привели до створення посилив науково-технічної революції: для початку, природно-наукові сили почали складатися з відкриття електрона, радіо, перетворення хімічних складових, створення доктрини відносності, квантової доктрині, означало вторгнення в мікросвіт і в всесвіт великих швидкостей [2]. При цих умовах з середини ХХ ст. науково-технічний прогрес перейшов до якісно нового етапу, власне що іменується науково-технічною революцією. Науково-технічна революція - споконвічний переворот в продуктивних силах суспільства: науці, техніці, людині [3, с. 89]. У передових умовах інноваційні перебудови перш за все з'являються в кардинальній зміні складових виробничих систем та розробці сама свіжих препаратів і матеріалів [4, с. 2]. Створення мало раз з найбільш значущих дій на становлення суспільства в напрямку всього його існування. Створення кожного разу було, є і буде що руйнівною силою, кругом якої зводилися ґрунту і норми в певній епосі. Кожна корінне зміна в самій сутності виготовлення як спільного появи в конкретний етап приводила до кардинальних змін в житті цілих народів, і, в разі якщо віритися прогнозами науковців, наприклад стане тривати і в майбутньому. Цим чином, щоб виявити конкретно-історичний значення думки «виробництво життя», потрібно, але б в сукупних рисах, розглядіти, як розгортається конструкція соціального виготовлення життя в часі.

Література

1. Андрущенко В. Я., Михальченко М. І. Сучасна соціальна філософія. Курс лекцій. – К., 1996. - 132с.
2. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования. - М., 1999. - 246с.
3. Кизим М. О. Перспективи розвитку і комерціалізації нанотехнологій в економіках країн світу та України / М. О. Кизим, І. Ю. Матпошенко ; НАН України, Наук.-дослід. центр індустр. проблем розвитку. - Харків : ІНЖЕК, 2011. - 389 с.
4. Марчук Л.П. Вплив інноваційних змін на розвиток суспільства. - К., 2011. - с.3.

5. Світоглядні та соціокультурні засади формування модерної української нації: монографія/Т.В.Гончарук, Н.В.Гнасевиц, М.І.Гурик, О.М.Рудакевич, Р.Ю.Чигур, М.Л.Шумка; за ред. професора О.М.Рудакевича. - Тернопіль: ТНЕУ, 2015. - 256с.
6. Гончарук Т.В. Філософія економіки як філософська дисципліна /Т.В. Гончарук //Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер. Філософія. - 2007. - №45. - С.175-178.
7. Чигур Р. Німецькі мислителі про природу власності /Руслан Чигур, Юлія Божок//Світоглядні та соціокультурні засади формування модерної української нації: поріч. наук. пр. /відп. Т.В.Гончарук. - Тернопіль: ТНЕУ, 2015. - С.189-195.
8. Гончарук-Чолач Т. Сучасні парадигми державного управління: теоретико-філософське осмислення / Тетяна Гончарук-Чолач // Психологія і суспільство. - 2010. - №4. - С.72-81.